

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 14.2.2013
COM(2013) 71 final

2013/0045 (CNS)

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o izvajanju okrepljenega sodelovanja na področju davka na finančne transakcije

{SWD(2013) 28 final}

{SWD(2013) 29 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

1.1. Ozadje in zgodovina

Nedavna svetovna gospodarska in finančna kriza je močno prizadela naša gospodarstva in javne finance. Finančni sektor je bil pomemben sopovzročitelj gospodarske krize, njene stroške pa so nosile države in evropski državljani na splošno. V Evropi in na mednarodni ravni obstaja močno soglasje o tem, da bi moral zaradi stroškov reševanja krize in svoje trenutne podpoprečne obdavčitve finančni sektor zagotoviti pravičnejši prispevek. Več držav članic EU je že sprejelo ukrepe na področju obdavčitve finančnega sektorja, ki pa se med seboj razlikujejo.

Komisija je zato 28. septembra 2011 predstavila predlog direktive Sveta o skupnem sistemu davka na finančne transakcije in spremembi Direktive 2008/7/ES¹. Pravna podlaga za predlagano direktivo Sveta je bil člen 113 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), saj je cilj predlaganih določb uskladitev zakonodaje v zvezi z obdavčitvijo finančnih transakcij v obsegu, ki je potreben, da se zagotovi ustrezno delovanje notranjega trga za transakcije s finančnimi instrumenti in da se prepreči izkrivljanje konkurence. Ta pravna podlaga zahteva soglasje Sveta v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Ekonomsko-socialnim odborom.

Glavni cilji predloga so bili:

- uskladiti zakonodajo o posredni obdavčitvi finančnih transakcij, ki je potrebna za zagotovitev ustreznega delovanja notranjega trga za transakcije s finančnimi instrumenti in preprečevanje izkrivljanja konkurence med finančnimi instrumenti, akterji in trgi po vsej Evropski uniji, ter hkrati
- zagotoviti, da finančne institucije pošteno in pomembno prispevajo h kritju stroškov nedavne krize, in v primerjavi z drugimi sektorji ustvariti enake konkurenčne pogoje z vidika obdavčitve² ter
- vzpostaviti ustrezne odvrtilne ukrepe za transakcije, ki ne krepijo učinkovitosti finančnih trgov, in tako dopolniti regulativne ukrepe, namenjene preprečevanju prihodnjih kriz.

Ob upoštevanju izjemno visoke mobilnosti večine transakcij, ki bi jih bilo mogoče obdavčiti, je bilo in je še vedno treba preprečiti izkrivljanje zaradi davčnih pravil, ki bi jih države članice sprejele enostransko. Ukrepanje na ravni EU je edina možnost, s katero se lahko dejansko prepreči razdrobljenost finančnih trgov po dejavnostih in državah ter po produktih in akterjih ter zagotovi enaka obravnava finančnih institucij v EU in s tem pravilno delovanje notranjega trga. Razvoj skupnega sistema davka na finančne transakcije v EU zmanjšuje tveganje izkrivljanja trgov zaradi obdavčitvijo motivirane geografske selitve dejavnosti. Poleg tega lahko tak skupni sistem zagotovi davčno nevtralnost zaradi uskladitve s širokim področjem uporabe, ki bi zlasti zajemala tudi zelo

¹ COM(2011) 594 final.

² Finančne institucije so imele bodisi neposredno ali posredno velike koristi iz reševalnih in jamstvenih dejavnosti, ki so jih v obdobju od leta 2008 do leta 2012 (predhodno) financirali evropski davkoplačevalci. Te dejavnosti so skupaj z upadanjem gospodarske dejavnosti zaradi širjenja negotovosti glede stabilnosti celotnega gospodarskega in finančnega sistema povzročile poslabšanje stanja javnih financ v Evropi za več kot 20 % BDP. Večina finančnih in zavarovalnih storitev je tudi izvzetih iz plačila DDV.

mobilne produkte, kot so izvedeni finančni instrumenti, mobilne akterje in trge, ter s tem prispeva tudi k zmanjšanju dvojnega obdavčevanja oziroma neobdavčevanja.

Zato je bila v predlogu predvidena uskladitev davkov na finančne transakcije v državah članicah, da bi se zagotovilo nemoteno delovanje enotnega trga, in s tem določene bistvene značilnosti skupnega sistema za široko zastavljen davek na finančne transakcije v EU.

Od takrat, ko je bil predstavljen začetni predlog Komisije, so potrebo po uskladitvi nadalje potrdili naslednji dogodki: Francija je s 1. avgustom 2012 uvedla nacionalni davek na nekatere finančne transakcije, Španija, Italija in Portugalska pa so pred kratkim prav tako napovedale takšne nacionalne davke, pri čemer imajo vsi različno področje uporabe, različne stopnje in različne značilnosti tehnične zasnove.

Evropski parlament je o začetnem predlogu Komisije podal pozitivno mnenje 23. maja 2012³, Ekonomsko-socialni odbor pa 29. marca 2012⁴. Tudi Odbor regij je sprejel pozitivno mnenje, in sicer 15. februarja 2012⁵.

Obširne razprave o predlogu in njegovih različicah so se začele na zasedanjih Sveta v okviru poljskega predsedstva⁶ in so se pospešeno nadaljevale v okviru danskega predsedstva, vendar niso dobile potrebne soglasne podpore zaradi temeljnih in nepremostljivih razlik med državami članicami.

Na zasedanjih Sveta 22. junija in 10. julija 2012 je bilo ugotovljeno, da še vedno obstajajo bistvena razhajanja, kar zadeva potrebo po vzpostavitvi skupnega sistema davka na finančne transakcije na ravni EU, in da načelo usklajenega davka na finančne transakcije v bližnji prihodnosti ne bo prejelo soglasne podpore v Svetu.

Iz navedenega je mogoče sklepati, da Unija kot celota v razumnem roku ne more doseči ciljev skupnega sistema davka na davčne transakcije, o katerih so razpravljali v Svetu na podlagi začetnega predloga Komisije.

Na podlagi prošnje enajstih držav članic (Belgije, Nemčije, Estonije, Grčije, Španije, Francije, Italije, Avstrije, Portugalske, Slovenije in Slovaške) je Komisija Svetu predložila predlog⁷ o odobritvi okrepljenega sodelovanja na področju davka na finančne transakcije.

Vse države članice so v svojih prošnjah navedle, da bi področje uporabe in cilji zakonodajnega predloga Komisije o izvajanju okrepljenega sodelovanja morali temeljiti na začetnem predlogu Komisije o davku na finančne transakcije. Poleg tega so navedle tudi, da je treba preprečiti utajevanje davkov, izkrivljanja in selitve v druge jurisdikcije.

Trenutni predlog direktive se nanaša na izvajanje okrepljenega sodelovanja na področju davka na finančne transakcije v skladu z odobritvijo Sveta z dne 22. januarja 2013, ki je bila izdana po odobritvi s strani Evropskega parlamenta dne 12. decembra 2012.

³ P7_TA-(2012)0217.

⁴ EČO/321 – CESE 818/2012 (UL C 181, 21.6.2012, str. 55).

⁵ CDR 332/2011 (UL C 113, 18.4.2012, str. 7).

⁶ Davek na finančne transakcije je bil prvič na dnevnem redu Sveta za ekonomske in finančne zadeve 8. novembra 2011 in nato na treh zaporednih zasedanjih marca, junija in julija 2012. Od decembra 2011 do junija 2012 je bilo sedem zasedanj delovne skupine Sveta o davčnih vprašanjih – posredna obdavčitev namenjenih temu področju.

⁷ COM(2012) 631 final/2.

Zaradi tega novega okvira okrepljenega sodelovanja je zgornji predlog Komisije iz leta 2011 brezpredmeten, zato ga Komisija namerava umakniti.

Predlog Komisije za Sklep Sveta o sistemu virov lastnih sredstev Evropske unije z dne 29. junija 2011⁸, kakor je bil spremenjen 9. novembra 2011⁹, določa, da bo del prejemkov iz naslova davka na finančne transakcije predstavljal vir lastnih sredstev za proračun EU. To bi pomenilo, da bi se ustrezno zmanjšala na BND temelječa sredstva, ki se prejemajo od sodelujočih držav članic.

1.2. Cilji predloga

Splošni cilji tega predloga so enaki ciljem prvotnega predloga Komisije iz leta 2011. Nedavna in tekoča svetovna gospodarska in finančna kriza je močno prizadela gospodarstva in javne finance v EU. Finančni sektor je bil pomemben sopovzročitelj gospodarske krize, njene stroške pa so nosili države in evropski državljani na splošno. Čeprav je sestavljen iz zelo raznolikih tržnih akterjev, je finančni sektor gledano v celoti v zadnjih dveh desetletjih beležil visoko donosnost, ki bi deloma lahko bila posledica (implicitne ali eksplicitne) varnostne mreže, ki so jo zagotovile vlade, skupaj z zakonsko ureditvijo finančnega sektorja in oprostitvijo plačila DDV.

V teh okoliščinah so nekatere države članice začele izvajati dodatne oblike obdavčitve finančnega sektorja, medtem ko so druge države članice že imele vzpostavljene posebne davčne ureditve za finančne transakcije. Trenutni položaj povzroča naslednje neželene učinke:

- razdrobljenost davčne obravnave na notranjem trgu za finančne storitve – ob upoštevanju povečanega števila sprejetih neuskkljenih nacionalnih davčnih ukrepov – in posledično možnost izkrivljanja konkurence med finančnimi instrumenti, akterji in trgi po vsej Evropski uniji ter dvojnega obdavčevanja ali neobdavčevanja;
- finančne institucije ne prispevajo pošteno in pomembno h kritju stroškov nedavne krize in z vidika obdavčitve niso zagotovljeni enaki konkurenčni pogoji z drugimi sektorji;
- davčna politika ne prispeva k odvratanju od transakcij, ki ne povečujejo učinkovitosti finančnih trgov, ampak lahko samo preusmerijo rente iz nefinančnega gospodarskega sektorja v finančne institucije ter tako sprožijo čezmerno vlaganje v dejavnosti, ki ne povečujejo blaginje. Prav tako ne prispeva k tekočim regulativnim in nadzornim ukrepom za preprečevanje prihodnjih kriz v sektorju finančnih storitev.

Izvajanje skupnega sistema davka na finančne transakcije v zadostnem številu držav članic bi pomenilo takojšnje očitne koristi glede vseh treh zgoraj navedenih točk v zvezi s finančnimi transakcijami, ki jih zajema okrepljeno sodelovanje. V zvezi s temi točkami bi se izboljšal položaj sodelujočih držav članic glede tveganj selitve, davčnih prihodkov in učinkovitosti finančnega trga ter preprečevanja dvojnega obdavčevanja ali neobdavčevanja.

V sklepu o odobritvi okrepljenega sodelovanja je bilo ugotovljeno, da so izpolnjene vse zahteve v Pogodbah v zvezi s takšnim sodelovanjem in zlasti da se spoštujejo pristojnosti, pravice in

⁸ COM(2011) 510 final.

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0510:FIN:SL:PDF>

⁹ COM(2011) 739 final.

http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/fin_fwk1420/COM_2011_0739_SL.pdf

obveznosti nesodelujočih držav članic. Trenutni predlog določa potrebno vsebino za tako odobreno sodelovanje v skladu z določbami Pogodb.

1.3. Splošni pristop in povezava z začetnim predlogom Komisije

Ta predlog temelji na prvotnem predlogu Komisije iz leta 2011, saj upošteva vsa njegova bistvena načela. Vendar so bile opravljene nekatere prilagoditve:

- da bi se upošteval novi okvir za okrepljeno sodelovanje; to pomeni zlasti, da je jurisdikcija davka na finančne transakcije omejena na sodelujoče države članice, da transakcije, opravljene v sodelujoči državi članici, ki bi v skladu s prvotnim predlogom bile obdavčene, ostanejo obdavčljive, in da se zagotovi, da Direktiva Sveta 2008/7/ES z dne 12. februarja 2008 o posrednih davkih na zbiranje kapitala¹⁰, katere sprememba se je predlagala v začetnem predlogu, ostane nespremenjena;
- nekaterih predlaganih določb zaradi jasnosti; in
- da bi se dodatno okrepilo preprečevanje izogibanja plačilu davkov; to se bo doseglo s pravili, v skladu s katerimi obdavčitev sledi „načelu izdaje“ kot zadnjemu sredstvu, ki dopolnjuje „načelo ustanovitve“, ki je ohranjeno kot glavno načelo. Ta dopolnitev odraža zlasti prošnje zainteresiranih držav članic, ki so se nanašale na potrebo po preprečevanju utajevanja davkov, izkrivljanj in selitev v druge jurisdikcije. Z dopolnitvijo načela stalnega prebivališča/sedeža z elementi načela izdaje bo selitev dejavnosti in institucij izven jurisdikcij davka na finančne transakcije dejansko postala manj ugodna, ker bo trgovanje s finančnimi instrumenti, ki se obdavčujejo po slednjem načelu in so izdani v jurisdikcijah davka na finančne transakcije, kljub temu obdavčljivo.

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENA UČINKA

2.1. Posvetovanje z zunanjimi strokovnjaki in zunanja izvedenska mnenja

Prvotni predlog je bil oblikovan na podlagi številnih zunanjih prispevkov. Ti prispevki so bili predloženi v obliki povratnih informacij v okviru javnega posvetovanja o obdavčitvi finančnega sektorja, usmerjenih posvetovanj z državami članicami, strokovnjaki in zainteresiranimi stranmi iz finančnega sektorja ter treh različnih zunanjih študij, ki so bile naročene za namene ocene učinka, ki je bila priložena prvotnemu predlogu. Rezultati postopka posvetovanja in zunanji prispevki so upoštevani v tej oceni učinka.

Trenutni predlog se bistveno ne razlikuje od predloga Komisije iz septembra 2011 in ohranja iste rešitve v zvezi z načelom za skupni sistem davka na finančne transakcije v okviru okrepljenega sodelovanja (na primer glede področja uporabe davka, sedeža finančne institucije, vključene v transakcijo, kot navezne okoliščine, obdavčljivega zneska in stopenj ter osebe, ki je zavezana plačilu davka davčnim organom), zato Komisija ni opravila nobenih novih posebnih posvetovanj.

Vendar so Komisiji bili v pomoč tudi posvetovanja z vsemi zainteresiranimi stranmi tekom prejšnjega leta, kot so države članice, evropski in nacionalni parlamenti, predstavniki finančnega sektorja iz Evropske unije in izven nje, akademski krogi in nevladne organizacije, ter rezultati *ad*

¹⁰ UL L 46, 21.2.2008, str. 11.

hoc zunanjih študij, ki so bile objavljene po predstavitvi začetnega predloga Komisije o skupnem sistemu davka na finančne transakcije za celotno Evropsko unijo.

Predstavniki Komisije so sodelovali na številnih javnih dogodkih po vsej Evropi in izven nje, ki so bili osredotočeni na vzpostavitev skupnega sistema davka na finančne transakcije. Komisija je poleg tega aktivno sodelovala v dialogu s tistimi nacionalnimi parlamenti in njihovimi ustreznimi odbori, ki so želeli razpravljati o prvotnem predlogu Komisije.

2.2. Ocena učinka

Službe Komisije so izvedle oceno učinka, ki je priložena prvotnemu predlogu, sprejetemu 28. septembra 2011. Nadaljnja strokovna analiza tega predloga je bila predstavljena na spletni strani Komisije¹¹. V skladu s prošnji držav članic, ki so želele odobritev za okrepljeno sodelovanje, področje uporabe in cilji tega predloga temeljijo na začetnem predlogu Komisije. Zato temeljni elementi slednjega ostajajo nespremenjeni in tako se je nova ocena učinka, ki bi zajemala isto temo, izkazala za neustrezno.

Vendar pa so države članice pretehtale različne alternativne možnosti politik v okviru začetnega predloga Komisije. Poleg tega je ta predlog za razliko od prvotnega predloga direktive, ki bi jo uporabljale vse države članice, namenjen izvajanju okrepljenega sodelovanja in države članice so izrazile konkreten interes za boljše poznavanje posebnih mehanizmov, ki delujejo v tem okviru, in njihovih glavnih posledic. Službe Komisije so zato izvedle dodatno analizo teh možnosti politik in njihovih učinkov, ki dopolnjuje in po potrebi revidira ugotovitve ocene učinka, ki je bila priložena začetnemu predlogu iz leta 2011.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

3.1. Pravna podlaga

Sklep Sveta 2013/52/EU z dne 22. januarja 2013 o odobritvi okrepljenega sodelovanja na področju davka na finančne transakcije¹² je državam članicam, navedenim v členu 1 sklepa, dovolil vzpostavitev okrepljenega sodelovanja na področju davka na finančne transakcije.

Ustrezna pravna podlaga za predlagano direktivo je člen 113 PDEU. Cilj predloga je uskladitev zakonodaje o posredni obdavčitvi finančnih transakcij, ki je potrebna za zagotovitev pravičnega delovanja notranjega trga in preprečevanje izkrivljanja konkurence. Z okrepljenim sodelovanjem bodo pridobile tudi finančne institucije nesodelujočih držav članic, saj se bodo v sodelujočih državah članicah srečevale samo z enim skupnim sistemom davka na finančne transakcije in ne s številnimi različnimi sistemi.

3.2. Subsidiarnost in sorazmernost

Uskladitev zakonodaje o obdavčevanju finančnih transakcij, ki je potrebna za ustrezno delovanje notranjega trga in preprečevanje izkrivljanja konkurence, tudi samo med sodelujočimi državami članicami, se lahko doseže samo z aktom Unije, tj. z enotno opredelitvijo bistvenih elementov davka na finančne transakcije. Skupna pravila so potrebna, da se preprečijo prevelike selitve transakcij in udeležencev na trgu ter nadomeščanje finančnih instrumentov.

¹¹ http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/other_taxes/financial_sector/index_en.htm.

¹² UL L 22, 25.1.2013, str. 11.

Prav tako bi lahko imela enotna opredelitev ključno vlogo pri zmanjševanju sedanje razdrobljenosti notranjega trga, tudi za različne produkte finančnega sektorja, ki se pogosto uporabljajo kot zelo podobni nadomestni produkti. Neusklajenost davka na finančne transakcije spodbuja davčno arbitražo in lahko povzroča dvojno obdavčevanje ali neobdavčevanje. To onemogoča enake konkurenčne pogoje za izvajanje finančnih transakcij, poleg tega pa vpliva tudi na prihodke držav članic. Prav tako za finančni sektor ustvarja dodatne stroške zagotavljanja skladnosti, ki so posledica preveč različnih davčnih sistemov. Te ugotovitve veljajo tudi v okviru okrepljenega sodelovanja, čeprav takšno sodelovanje pomeni manjšo geografsko pokritost kot podobna shema, sprejeta na ravni vseh 27 držav članic.

Zato je ta predlog namenjen zlasti določitvi skupne strukture davka in skupnih določb o obračunavanju. Predlog tako pušča dovolj manevrskega prostora za sodelujoče države članice, ko gre za dejansko določanje davčnih stopenj nad minimalnimi. Na drugi strani se predlaga, da bi se na Komisijo prenesla pooblastila za določitev obveznosti glede registracije, obračunavanja, poročanja in drugih obveznosti, katerih cilj je zagotoviti, da se davek na finančne transakcije, plačljiv davčnim organom, dejansko plača. V zvezi z notnimi metodami za pobiranje davka na finančne transakcije, zapadlega v plačilo, se predlaga, da bi se na Komisijo prenesla izvedbena pooblastila.

Zato skupni okvir za davek na finančne transakcije upošteva načelo subsidiarnosti in sorazmernosti iz člena 5 PEU. Države članice ne morejo zadovoljivo doseči cilja iz tega predloga, ampak ga je zaradi zagotavljanja pravilnega delovanja notranjega trga lažje doseči na ravni Unije, po potrebi z okrepljenim sodelovanjem.

Uskladitev, ki se predlaga v obliki direktive in ne uredbe, ne presega okvirov, ki so potrebni za doseg zastavljenih ciljev, predvsem pravilnega delovanja notranjega trga. Predlog je zato v skladu z načelom sorazmernosti.

3.3. Podrobna obrazložitev predloga

3.3.1. Poglavje I (Vsebina in opredelitev pojmov)

V tem poglavju je opredeljena vsebina predlagane direktive, ki vsebuje predlog o izvajanju okrepljenega sodelovanja na področju davka na finančne transakcije. Poleg tega so v poglavju podane opredelitve glavnih izrazov, ki se uporabljajo v tem predlogu.

3.3.2. Poglavje II (Področje uporabe skupnega sistema davka na finančne transakcije)

V tem poglavju je opredeljen osnovni okvir predlaganega skupnega sistema davka na finančne transakcije v okviru okrepljenega sodelovanja. Cilj tega davka na finančne transakcije je obdavčiti bruto transakcije pred neto izravnavo.

Področje uporabe zadevnega davka je široko, ker zajema transakcije v zvezi z vsemi vrstami finančnih instrumentov, saj so ti pogosto zelo podobni medsebojno nadomestni produkti. Tako področje uporabe zajema instrumente, ki se lahko tržijo na kapitalskem trgu, instrumente denarnega trga (razen plačilnih instrumentov), enote ali delnice v kolektivnih naložbenih podjemih – ki vključujejo kolektivne naložbene podjeme za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) in alternativne investicijske sklade (AIS)¹³ – in pogodbe na izvedene finančne instrumente. Poleg tega

¹³ Besedilo se sklicuje na opredelitev finančnih instrumentov iz Priloge I k Direktivi 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL L 145, 30.4.2004, str. 1). Ta opredelitev zajema enote v kolektivnih naložbenih

področje uporabe davka ni omejeno na trgovanje na organiziranih trgih, kot so regulirani trgi, večstranski sistemi trgovanja ali sistematični internalizatorji, ampak zajema tudi druge oblike trgovanja, vključno s trgovanjem na prostem trgu. Prav tako ni omejeno na prenos lastništva, ampak pomeni sprejeto obveznost, pri kateri se upošteva, ali zadevna stranka prevzame tveganje, ki ga predstavlja dani finančni instrument („nakup in prodaja“).

Poleg tega, če so predmet prenosa med ločenimi subjekti v skupini finančni instrumenti, katerih nakup in prodaja sta obdavčljiva, je ta prenos obdavčljiv, čeprav ne pomeni nujno nakupa ali prodaje.

Izmenjave finančnih instrumentov, pogodbe o začasnem nakupu in začasni prodaji ter pogodbe o posoji in izposoji vrednostnih papirjev so izrecno vključene v področje uporabe davka. Zaradi preprečevanja izogibanja davkom se za izmenjave finančnih instrumentov šteje, da privedejo do dveh finančnih transakcij. Na drugi strani pogodbe o začasnem nakupu in začasni prodaji ter pogodbe o posoji in izposoji vrednostnih papirjev pomenijo, da je finančni instrument neki osebi dan na voljo za določeno obdobje. Za vse takšne pogodbe bi se zato moralo šteti, da privedejo do ene same finančne transakcije.

Nadalje, da se prepreči izogibanje davkom, bi se morala vsaka pomembna sprememba obdavčljive finančne transakcije obravnavati kot nova obdavčljiva finančna transakcija iste vrste, kot je prvotna transakcija. Predlaga se, da bi se dodal nedokončen seznam sprememb, ki lahko štejejo kot pomembne.

Kadar je rezultat pogodbe na izvedene finančne instrumente dobava finančnih instrumentov, se poleg obdavčljive pogodbe na izvedene finančne instrumente davek uporablja tudi za dobavo teh finančnih instrumentov, če so izpolnjeni vsi drugi pogoji za obdavčitev.

Ustrezen regulativni okvir na ravni EU določa jasne, celovite in sprejete opredelitve pojmov¹⁴ za finančne instrumente, ki lahko predstavljajo predmet obdavčljive finančne transakcije. Na podlagi uporabljenih opredelitev pojmov je mogoče ugotoviti, da promptne valutne transakcije niso obdavčljive finančne transakcije, medtem ko so pogodbe na valutne izvedene finančne instrumente obdavčene. Zajete so tudi pogodbe na izvedene finančne instrumente v zvezi z blagom, medtem ko transakcije na področju fizičnega blaga niso.

Strukturirani produkti, tj. vrednostni papirji, s katerimi se lahko trguje, ali drugi finančni instrumenti, ki se ponujajo z listinjenjem, so prav tako lahko predmet obdavčljive finančne transakcije. Takšni produkti so primerljivi s katerim koli drugim finančnim instrumentom, zato morajo biti zajeti z izrazom „finančni instrument“, kot se uporablja v tem predlogu. Če bi bili izključeni iz področja uporabe davka na finančne transakcije, bi to odpiralo možnosti za izogibanje. Ta kategorija produktov vključuje predvsem nekatere lastne menice, nakupne bone in potrdila o vlogi ter bančniško listinjenje, pri katerem se velik del kreditnega tveganja, povezanega s sredstvi, kot so hipoteke ali posojila, običajno prenese na trg, in zavarovalniško listinjenje, ki vključuje prenos drugih vrst tveganja, na primer zavarovalno tveganje.

podjemih. Zato so delnice in enote kolektivnih naložbenih podjetij za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) iz člena 1(2) Direktive 2009/65/ES (UL L 302, 17.11.2009, str. 32) in alternativni investicijski skladi (AIS) iz člena 4(1)(a) Direktive 2011/61/EU (UL L 174, 1.7.2011, str. 1) finančni instrumenti.

¹⁴ Zlasti Direktiva 2004/39/ES (prim. prejšnjo opombo).

Kljub temu je področje uporabe davka osredotočeno na finančne transakcije, ki jih izvajajo finančne institucije, ki delujejo kot stranke v finančni transakciji za svoj račun ali za račun drugih oseb ali ki delujejo v imenu stranke v transakciji. Ta pristop zagotavlja, da se davek na finančne transakcije v celoti uporablja. V praksi je obstoj finančnih transakcij običajno razviden iz ustreznih vnosov v poslovnih knjigah. Obdavčenje finančnih transakcij ne bi smelo negativno vplivati na možnosti refinanciranja finančnih institucij in držav, prav tako pa ne na monetarne politike na splošno ali upravljanje z javnim dolgom. Zato bi morale biti transakcije z Evropsko centralno banko, Evropskim instrumentom za finančno stabilnost, Evropskim mehanizmom za stabilnost, Evropsko unijo, kadar ta opravlja funkcijo upravljanja s svojimi sredstvi, plačilnobilančnimi posojili in podobnimi dejavnostmi, ter centralnimi bankami držav članic izključene s področja uporabe direktive.

Določbe Direktive Sveta 2008/7/ES se še naprej v celoti uporabljajo. Člen 5(1)(e) in (2) navedene direktive je relevanten za področje, ki ga zajema trenutna direktiva, in prepoveduje kakršno koli obdavčevanje transakcij, navedenih v njenih določbah, ob upoštevanju člena 6(1)(a) iste direktive. Če Direktiva 2008/7/ES prepoveduje ali bi lahko prepovedovala obdavčenje določenih transakcij, zlasti finančnih transakcij v okviru dejavnosti prestrukturiranja ali v okviru izdaje vrednostnih papirjev, kot je opredeljena v tej direktivi, zanje davek na finančne transakcije ne bi smel veljati. Cilj je preprečiti vsa možna nasprotja z Direktivo 2008/7/ES, brez da bi bilo treba določiti natančne omejitve obveznosti, ki jih nalaga navedena Direktiva. Poleg tega, ne glede na obseg, v katerem Direktiva 2008/7/ES prepoveduje obdavčenje izdaje delnic ali enot kolektivnih naložbenih podjetij, vprašanja davčne nevtralnosti zahtevajo enotno obravnavanje izdaj vseh teh podjetij. Vendar odkup tako izdanih delnic in enot nima značilnosti transakcije na primarnem trgu in bi zato moral biti obdavčljiv.

Poleg izključitve primarnih trgov, kot je opisano zgoraj, je s področja uporabe davka na finančne transakcije izključena večina vsakdanjih finančnih dejavnosti, pomembnih za državljane in podjetja. To so na primer sklepanje zavarovalnih pogodb, hipotekarna posojila, potrošniška posojila, posojila podjetjem, plačilne storitve itd. (čeprav je nadaljnje trgovanje z njimi prek strukturiranih produktov vključeno). S področja uporabe davka na finančne transakcije so izključene tudi valutne transakcije na promptnih trgih, kar ohranja prosti pretok kapitala. Kljub temu so pogodbe na izvedene finančne instrumente na podlagi valutnih transakcij vključene v področje uporabe davka na finančne transakcije, ker kot take niso valutne transakcije.

Opredelitev pojma finančne institucije je široka in zajema zlasti investicijska podjetja, organizirane trge, kreditne institucije, zavarovalnice in pozavarovalnice, kolektivne naložbene podjeme in njihove upravitelje, pokojninske sklade in njihove upravitelje, holdinge, finančne lizinske družbe, subjekte s posebnim namenom ter se, če je to mogoče, sklicuje na opredelitve pojmov iz ustrezne zakonodaje EU, sprejete za regulativne namene. Poleg tega bi bilo kot finančne institucije treba obravnavati druga podjetja, institucije, organe ali osebe, ki izvajajo določene finančne dejavnosti s pomembno povprečno letno vrednostjo finančnih transakcij. Trenutni predlog določa prag v višini 50 % skupnih povprečnih čistih letnih prihodkov od prodaje zadevnega subjekta.

Predlagana direktiva podaja nadaljnje tehnične podrobnosti za izračun vrednosti finančnih transakcij in povprečja vrednosti v zvezi s subjekti, ki bi se lahko obravnavali kot finančne institucije samo na osnovi vrednosti finančnih transakcij, ki jih izvedejo, ter vsebuje določbo za primere, ko se takšni subjekti ne morejo več obravnavati kot finančne institucije.

Centralne nasprotne stranke, centralni registri vrednostnih papirjev, mednarodni centralni registri vrednostnih papirjev ter države članice in javni organi, zadolženi za upravljanje z javnim dolgom, se ne štejejo za finančne institucije, če ne opravljajo dejavnosti trgovanja. Poleg tega so ključni za učinkovitejše in preglednejše delovanje finančnih trgov ter za ustrezno upravljanje z javnim

dolgom. Vendar bi se zaradi njihove osrednje vloge nekatere obveznosti v zvezi z zagotavljanjem plačila davkov davčnim organom in preverjanjem plačila davkov morale še naprej uporabljati.

Območje uporabe predlaganega davka na finančne transakcije in pravice sodelujočih držav članic do obdavčitve so določeni na podlagi pravil iz člena 4. Ta določba se nanaša na pojem „ustanovitev“. Pojem v osnovi temelji na načelu „stalnega prebivališča/sedeža“, dopolnjenem z elementi načela izdaje, z namenom učinkovitejšega preprečevanja selitev (podrobnosti v zvezi s slednjim so podane v nadaljevanju dokumenta).

Finančna transakcija je obdavčljiva v sodelujoči državi članici, če ima ena od strank v transakciji sedež na ozemlju sodelujoče države članice v skladu z merili iz člena 4. Transakcija bo obdavčena v sodelujoči državi članici, na ozemlju katere ima finančna institucija sedež, če je ta institucija stranka v transakciji, ki deluje za svoj račun ali za račun druge osebe ali deluje v imenu stranke v transakciji.

Če imajo različne finančne institucije, ki so stranke v transakciji ali delujejo v njihovem imenu, sedeže na ozemljih različnih sodelujočih držav članic, bo v skladu z merili iz člena 4 vsaka od teh različnih držav članic lahko obdavčila transakcijo po stopnjah, ki jih je določila v skladu s tem predlogom. Kadar imajo te institucije sedež na ozemlju države, ki ni sodelujoča država članica, se v sodelujoči državi članici za transakcijo ne uporablja davek na finančne transakcije, razen če ima ena od strank v transakciji sedež v sodelujoči državi članici, pri čemer se bo v tem primeru štelo, da ima finančna institucija, ki nima sedeža v sodelujoči državi članici, sedež v zadevni sodelujoči državi članici, v kateri bo transakcija tudi obdavčljiva.

Ena od posebnih sprememb zaradi novega okvira okrepljenega sodelovanja se nanaša na prejšnji člen 3(1)(a) iz začetnega predloga. V začetnem predlogu je sklicevanje na finančno institucijo, ki „ima dovoljenje“ v državi članici, zajemalo dovoljenja za glavni sedež in dovoljenja, ki so jih zadevne države članice zagotovile v zvezi s transakcijami, ki jih upravljajo finančne institucije iz tretjih držav, ki niso fizično prisotne na ozemlju zadevne države članice. V prejšnji ureditvi lahko transakcije zajema, odvisno od primera, „potni list“, ki je predviden v zakonodaji EU. Edino „dovoljenje“ je nato dovoljenje, izdano glavnemu sedežu finančne institucije. V okviru okrepljenega sodelovanja lahko pride do nove ureditve, in sicer institucij z glavnim sedežem v nesodelujoči državi članici, ki na osnovi „potnega lista“ poslujejo v jurisdikciji davka na finančne transakcije (prim. člen 31 Direktive 2004/39/ES). Slednje bi bilo treba prilagoditi primeru institucij iz tretjih držav, ki poslujejo na osnovi posebnega dovoljenja države članice, ki jo transakcija zadeva.

Načelo stalnega prebivališča/sedeža dopolnjujejo tudi elementi „načela izdaje“ kot zadnjega sredstva, da bi se izboljšala odpornost sistema na selitve. Z dopolnitvijo načela stalnega prebivališča/sedeža z načelom izdaje bo selitev dejavnosti in sedežev izven jurisdikcij davka na finančne transakcije dejansko postala manj ugodna, ker bo trgovanje s finančnimi instrumenti, ki se obdavčujejo po slednjem načelu in so izdani v jurisdikcijah davka na finančne transakcije, kljub temu obdavčljivo. To bi veljalo v primerih, ko nobena od strank v transakciji ne bi bila „ustanovljena“ v sodelujoči državi članici na podlagi meril iz začetnega predloga Komisije, vendar bi takšne stranke trgovale s finančnimi instrumenti, izdanimi v tej državi članici. To se nanaša predvsem na delnice, obveznice in enakovredne vrednostne papirje, instrumente denarnega trga, strukturirane produkte, enote in delnice v kolektivnih naložbenih podjetjih ter izvedene finančne instrumente, s katerimi se trguje na mestih ali platformah za organizirano trgovanje. V okviru načela izdaje, ki predstavlja osnovo tudi za nekatere nacionalne davke za finančni sektor, je transakcija povezana s sodelujočo državo članico, v kateri se nahaja izdajatelj. Za osebe, vključene v tako transakcijo, se bo zaradi te povezave štelo, da so ustanovljene v takšni državi članici, in zadevne finančne institucije bodo tej državi morale plačati davek na finančne transakcije.

Za vsa zgoraj omenjena merila se splošni predpis uporablja za primer, ko oseba, ki je zavezana plačilu davka, dokaže, da ne obstaja nikakršna povezava med ekonomsko vsebino transakcije in ozemljem katerekoli sodelujoče države članice. V takem primeru se za finančno institucijo ali drugo osebo ne šteje, da je ustanovljena v sodelujoči državi članici.

Gledano v celoti se z navezujočimi okoliščinami, izbranimi v kombinaciji z zgoraj omenjenim splošnim predpisom, zagotovi, da lahko do obdavčenja pride samo v primeru zadostne povezave med transakcijo in ozemljem jurisdikcije davka na finančne transakcije. Tako kot v obstoječi zakonodaji EU na področju posrednih davkov se načela teritorialnosti v celoti spoštujejo.

3.3.3. *Poglavje III (Obračunavanje, davčna osnova in stopnje)*

Kot trenutek nastanka obveznosti obračuna davka je določen trenutek, ko se izvede finančna transakcija. Naknadna odpoved se ne more šteti kot razlog za neobračunavanje davka, razen v primerih napak.

Ker so transakcije z izvedenimi finančnimi instrumenti in finančnimi instrumenti, ki niso izvedeni, drugačne vrste in imajo drugačne značilnosti, jih je treba povezati z različnimi obdavčljivimi zneski.

Za nakup in prodajo finančnih instrumentov (razen izvedenih finančnih instrumentov) se običajno določi cena ali katera koli druga oblika nadomestila. Smiselno je, da je ta določena kot davčna osnova. Vendar so potrebna posebna pravila, da se prepreči izkrivljanje trga, kadar je nadomestilo nižje od tržne cene ali v primeru transakcij med subjekti skupine, ki niso zajete s pojmom nakupa in prodaje. V takih primerih je davčna osnova med neodvisnimi in nepovezanimi strankami določena tržna cena v trenutku nastanka obveznosti obračuna davka na finančne transakcije. Za takšne transakcije med subjekti skupine je verjetno, da bodo vključevale prenose brez nadomestila, medtem ko prenosi v zameno za nadomestilo ustrezajo pojmom nakupa in prodaje.

Za nakup/prodajo, prenos, izmenjavo, sklenitev pogodb na izvedene finančne instrumente in pomembne spremembe takih pogodb je davčna osnova davka na finančne transakcije nominalna vrednost, navedena v pogodbi na izvedene finančne instrumente na datum, ko je kupljena/prodana, prenesena, izmenjana, sklenjena ali ko se zadevni posel pomembno spremeni. S tem pristopom bi se omogočila enostavna uporaba davka na finančne transakcije za pogodbe na izvedene finančne instrumente ter hkrati zagotovili nizki stroški za skladnost in nizki upravni stroški. Ta pristop tudi oteži umetno zniževanje davčne obremenitve z ustvarjalnim oblikovanjem pogodb na izvedene finančne instrumente, saj ne bi obstajala davčna spodbuda za sklenitev pogodbe, ki temelji zgolj na razlikah v cenah ali vrednostih. Poleg tega to pomeni obdavčevanje v trenutku nakupa/prodaje, prenosa, izmenjave, sklenitve pogodbe ali pomembne spremembe zadevnega posla v primerjavi z obdavčevanjem denarnih tokov v različnih trenutkih trajanja pogodbe. Stopnja, ki se v tem primeru uporabi, mora biti razmeroma nizka, da bo davčna obremenitev ustrezna.

V sodelujočih državah članicah bodo morda potrebne posebne določbe, da se preprečijo goljufije in izogibanje davkom, predlaga pa se tudi splošen predpis o preprečevanju zlorab (glej tudi oddelek 3.3.4). To pravilo bi se na primer lahko uporabilo, kadar je nominalni znesek umetno razdeljen: nominalni znesek menjalnega posla je lahko na primer razdeljen z arbitrarno velikim faktorjem, vsa plačila pa so lahko pomnožena z enakim faktorjem. Tako bi ostali denarni tokovi instrumenta nespremenjeni, višina davčne osnove pa bi se arbitrarno znižala.

Potrebne so posebne določbe za določitev davčne osnove za transakcije, kadar so davčna osnova ali njeni deli v valuti, ki ni valuta sodelujoče države članice, v kateri se odmeri davek.

Transakcije z izvedenimi finančnimi instrumenti in drugimi finančnimi instrumenti so po naravi različne. Poleg tega se bodo trgi verjetno različno odzivali na davek na finančne transakcije, ki se bo uporabljal za vsako od teh dveh kategorij. Iz teh razlogov in zaradi zagotovitve na splošno pravičnega obdavčenja se morajo stopnje za ti dve kategoriji razlikovati.

Pri stopnjah je treba upoštevati tudi razlike v metodah, ki se uporabljajo za določanje davčnih osnov.

Na splošno so predlagane minimalne davčne stopnje (nad katerimi bo maneverski prostor za nacionalne politike) dovolj visoke, da se bo lahko dosegel cilj uskladitve iz te direktive. Hkrati so predlagane stopnje dovolj nizke, da se tveganja za selitev kar najbolj zmanjšajo.

3.3.4. Poglavje IV (Plačilo davka na finančne transakcije, povezane obveznosti ter preprečevanje davčnih utaj, izogibanja davkom in zlorab na področju davkov)

Ta predlog določa področje uporabe davka s sklicevanjem na finančne transakcije, v katerih je stranka finančna institucija s sedežem na ozemlju zadevne sodelujoče države članice (ki deluje za svoj račun ali za račun druge osebe), ali transakcije, v katerih institucija deluje v imenu stranke. Dejansko finančne institucije večino transakcij izvedejo na finančnih trgih, pri čemer mora biti davek na finančne transakcije osredotočen na finančni sektor kot tak in ne na državljane. Zato bi institucije morale biti zavezane plačilu davka davčnim organom sodelujočih držav članic, na ozemljih katerih se šteje, da so te finančne institucije ustanovljene. Vendar kadar finančna institucija deluje v imenu ali za račun druge finančne institucije, bi morala samo ta druga finančna institucija plačati davek, da se prepreči določena kaskadnost oz. plačevanje davka na davek.

Predlagano je tudi, da se v čim večji meri zagotovi, da se davek na finančne transakcije dejansko plačuje. V skladu s pogoji tega predloga bi zato v primeru, da davek na finančne transakcije, ki ga je treba plačati za neko transakcijo, ni bil pravočasno plačan, vsaka stranka v taki transakciji morala biti solidarno odgovorna za plačilo davka. Poleg tega je treba državam članicam omogočiti, da določijo, da so druge osebe solidarno odgovorne za plačilo davka, vključno v primerih, ko ima stranka v transakciji glavni sedež zunaj ozemlja sodelujočih držav članic.

Ta predlog določa tudi roke za plačilo davka na finančne transakcije na račune, ki jih določijo sodelujoče države članice. Večina finančnih transakcij se izvaja z elektronskimi sredstvi. V tem primeru bi moral biti davek na finančne transakcije plačan takoj ob nastanku obveznosti obračuna davka. V drugih primerih bi moral biti davek na finančne transakcije plačan v obdobju, ki je dovolj dolgo, da se lahko plačilo ročno obdela, in ki zagotavlja, da se preprečijo prednosti neupravičenih denarnih tokov, ki bi jih imela zadevna finančna institucija. Glede na to se šteje za ustrezno obdobje treh delovnih dni od nastanka obveznosti obračuna davka.

Sodelujoče države članice bi morale biti zavezane sprejeti ustrezne ukrepe za registracijo, obračunavanje, poročanje in izpolnjevanje drugih obveznosti, da se bo davek na finančne transakcije odmerjal natančno in pravočasno ter bo davčnim organom dejansko plačan. V zvezi s tem se predlaga pooblastilo Komisiji, da zagotovi nadaljnje podrobnosti. To je potrebno za to, da se zagotovijo usklajeni ukrepi, ki bodo zmanjšali stroške zagotavljanja skladnosti za gospodarske subjekte, in omogočijo hitre tehnične prilagoditve, kadar so potrebne. Sodelujoče države članice bi morale v zvezi s tem izkoristiti obstoječo in prihodnjo zakonodajo EU o finančnih trgih, ki vključuje obveznosti poročanja in vzdrževanja podatkov v zvezi s finančnimi transakcijami.

Predlagana direktiva bi države članice tudi zavezala k sprejetju ukrepov za preprečevanje goljufij in izogibanja davkom.

Da bi se obravnavalo tveganje zlorab, ki bi lahko škodile pravilnemu delovanju skupnega sistema, se predlaga tudi določitev vrste podrobnosti v tej direktivi. Predlog tako vsebuje splošen predpis o preprečevanju zlorab, ki temelji na podobni določbi iz Priporočila Komisije z dne 6. decembra 2012 o agresivnem davčnem načrtovanju¹⁵, ter določbo, ki temelji na istih načelih, vendar se nanaša na posebne probleme v zvezi s potrdili o deponiranju in podobnimi vrednostnimi papirji.

Da bi se preprečili zapleti pri pobiranju davka z različnimi metodami ter posledično nepotrebni stroški zagotavljanja skladnosti, bi morale biti metode, ki jih sodelujoče države članice uporabljajo za pobiranje davka na finančne transakcije, enotne do takšne mere, kot je potrebno za te namene. Takšne enotne metode bi prispevale tudi k enakopravnemu obravnavanju vseh davkoplačevalcev. Zato predlagana direktiva zagotavlja pooblastilo Komisiji, da v ta namen sprejme izvedbene ukrepe.

Da bi se izboljšalo upravljanje davkov, bi sodelujoče države članice lahko uvedle državne (javno dostopne) registre za subjekte, za katere se uporablja davek na finančne transakcije. V praksi bi lahko izkoristile obstoječo kodifikacijo, na primer identifikacijske kode podjetja (BIC/ISO 9362) tako za finančne kot za nefinančne institucije, oznake za razvrstitev finančnih instrumentov (CFI/ISO 10962) za finančne instrumente in oznake identifikatorja trga (MIC/ISO 10383) za različne trge.

Poleg razprav o opredelitvi enotnih metod za pobiranje davkov v ustreznem odboru bo Komisija morda organizirala redna srečanja strokovnjakov, da bi s sodelujočimi državami članicami razpravljala o izvajanju direktive po njenem sprejetju, zlasti o načinih, kako se lahko zagotovita ustrezno plačevanje davka in preverjanje plačevanja, pa tudi o zadevah, ki se nanašajo na preprečevanje utajevanja in izogibanja davkom ter zlorab na področju davkov.

Ta osnutek direktive ne obravnava vprašanj glede upravnega sodelovanja, ki jih zajemajo obstoječi instrumenti, povezani z odmero in izterjavo davkov, zlasti Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS¹⁶ (uporablja se od 1. januarja 2013) ter Direktiva Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi¹⁷ (uporablja se od 1. januarja 2012). V tem dokumentu predlagana direktiva ne povečuje področja uporabe teh instrumentov, niti ga ne omejuje. Instrumenti se še naprej uporabljajo za vse davke vseh vrst, ki jih naloži država članica ali se naložijo v njenem imenu¹⁸, kar zajema davek na finančne transakcije ter kateri koli drug tako naložen davek. Uporabljajo se za vse države članice, ki bi morale zagotavljati pomoč v okviru omejitev in pogojev teh instrumentov. Drugi instrumenti, ki so relevantni v tem okviru, vključujejo večstransko Konvencijo OECD in Sveta Evrope o medsebojni upravnih pomoči pri davčnih zadevah¹⁹.

Zgoraj opisana pravila skupaj s konceptualnim pristopom, na katerem temelji davek na finančne transakcije (široko področje uporabe, široko opredeljeno načelo stalnega prebivališča/sedeža, brez izjem), omogočajo zmanjšanje davčnih utaj, izogibanja davkom in davčnih zlorab.

¹⁵ UL L 338, 12.12.2012, str. 41.

¹⁶ UL L 64, 11.3.2011, str. 1.

¹⁷ UL L 84, 31.3.2010, str. 1.

¹⁸ Z nekaterimi izjemami v primeru Direktive 2011/16/EU, ki pa tukaj niso relevantne.

¹⁹

<http://www.oecdilibrary.org/docserver/download/fulltext/2311331e.pdf?expires=1309623132&id=id&accname=ocid194935&checksum=37A9732331E7939B3EE154BB7EC53C41>

3.3.5. Poglavlje V (Končne določbe)

Glede na cilj uskladitve iz tega predloga se sodelujočim državam članicam ne sme dovoliti, da ohranijo ali uvedejo davke na finančne transakcije, kot so opredeljene v tem predlogu, ki niso davek na finančne transakcije iz predlagane direktive ali DDV. Kar zadeva DDV, še naprej velja pravica do izbire za obdavčitev iz člena 137(1)(a) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost²⁰. Drugi davki, kot so davki na zavarovalne premije itd., so seveda drugačni, kar velja tudi za provizije za registracijo pri finančnih transakcijah, kadar pomenijo dejansko povrnitev stroškov ali nadomestilo za opravljeno storitev. Zato ta predlog ne zadeva takšnih davkov ali provizij.

Za sodelujoče države članice se predlaga, da Komisiji sporočijo besedilo določb, s katerimi bi se predlagana direktiva prenesla v nacionalna prava. V zvezi s tem se ne predlaga predložitev obrazložitvenih dokumentov, saj je število členov v predlogu in posledičnih obveznosti za države članice majhno.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Na podlagi predhodnih ocen je bilo ugotovljeno, da bi bilo, odvisno od tržnih odzivov, v vseh sodelujočih državah članicah na letni osnovi mogoče zbrati med 30 in 35 milijard EUR, če bi se prvotni predlog za 27 držav članic uporabil za 11 držav. Vendar, če se upoštevajo neto učinki prilagoditev, opravljenih v primerjavi s prvotnim predlogom, zlasti v zvezi z (i) izdajo enot in delnic KNPVP in AIS, ki ne štejejo več kot transakcija na primarnem trgu, in (ii) določbami o preprečevanju selitev v načelu stalnega prebivališča/sedeža, ki so v primerjavi s prvotnimi okrepljene, saj so dopolnjene z elementi načela izdaje, se po predhodnih ocenah pričakuje, da bi prihodki iz tega davka znašali okrog 31 milijard EUR letno.

V predlogu Komisije za Sklep Sveta o sistemu virov lastnih sredstev Evropske unije z dne 29. junija 2011²¹, kakor je bil spremenjen 9. novembra 2011²², je bilo določeno, da bo del prejemkov iz naslova davka na finančne transakcije predstavljal vir lastnih sredstev za proračun EU. Na BND temelječa sredstva, ki se prejemajo od sodelujočih držav članic, bi se ustrezno zmanjšala.

Na zasedanju Evropskega sveta dne 7./8. februarja 2013 so bile sodelujoče države članice pozvane, naj preučijo, ali bi lahko postal davek na finančne transakcije osnova za nov vir lastnih sredstev v proračunu EU.

²⁰ UL L 347, 11.12.2006, str. 1.

²¹ COM(2011) 510 final.
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0510:FIN:SL:PDF>

²² COM(2011) 739 final.
http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/fin_fwk1420/COM_2011_0739_SL.pdf

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o izvajanju okrepljenega sodelovanja na področju davka na finančne transakcije

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 113 Pogodbe,

ob upoštevanju Sklepa Sveta 2013/52/EU z dne 22. januarja 2013 o odobritvi okrepljenega sodelovanja na področju davka na finančne transakcije¹,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta²,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora³,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Komisija je leta 2011 ugotovila, da na vseh ravneh poteka razprava o dodatni obdavčitvi finančnega sektorja. Vzrok za to razpravo je želja po zagotovitvi, da finančni sektor pošteno in pomembno prispeva h kritju stroškov krize in bo v prihodnosti obdavčen na pravičen način v primerjavi z drugimi sektorji, po preprečevanju pretirano tveganih dejavnosti finančnih institucij, dopolnitvi regulativnih ukrepov, namenjenih izogibanju prihodnjim krizam, in dodatnih prihodkih za splošni proračun ali posebne namene politike.
- (2) Svet je s Sklepom 2013/52/EU odobril okrepljeno sodelovanje med Belgijo, Nemčijo, Estonijo, Grčijo, Španijo, Francijo, Italijo, Avstrijo, Portugalsko, Slovenijo in Slovaško (v nadaljnjem besedilu: sodelujoče države članice) na področju davka na finančne transakcije.
- (3) Da se ob upoštevanju izjemno visoke mobilnosti večine zadevnih finančnih transakcij prepreči izkrivljanje zaradi enostranskih ukrepov sodelujočih držav članic in s tem izboljša pravilno delovanje notranjega trga, je pomembno, da so osnovne značilnosti davka na finančne transakcije v sodelujočih državah članicah usklajene na ravni Unije. Zato bi bilo treba preprečiti spodbude za davčno arbitražo med sodelujočimi državami članicami, izkrivljanje pri razporeditvi med finančnimi trgi v navedenih državah in možnosti za dvojno obdavčevanje ali neobdavčevanje.

¹ UL L 22, 25.1.2013, str. 11.

² UL C ..., ..., str. .

³ UL C ..., ..., str.

- (4) Izboljšanje delovanja notranjega trga, zlasti preprečevanje izkrivljanj med sodelujočimi državami članicami, zahteva, da se davek na finančne transakcije uporablja za široko zastavljeno skupino finančnih institucij in transakcij, za trgovanje z različnimi finančnimi instrumenti, vključno s strukturiranimi produkti, na organiziranih trgih in prostem trgu ter za sklepanje vseh pogodb na izvedene finančne instrumente in pomembne spremembe zadevnih poslov.
- (5) Načeloma je vsak dogovorjen prenos enega ali več finančnih instrumentov povezan z neko transakcijo, za katero bi se moral zaradi takega dogovorjenega prenosa obračunati davek na finančne transakcije. Ker izmenjava finančnih instrumentov privede do dveh takšnih prenosov, bi se moralo za preprečevanje izogibanja davkom za vsako tako izmenjavo šteti, da privede do dveh transakcij. Finančni instrumenti se s pogodbami o začasnem nakupu in začasni prodaji ter pogodbami o posoji in izposoji vrednostnih papirjev neki osebi dajo na voljo za določeno obdobje. Za vse takšne pogodbe in njihove pomembne spremembe bi se zato moralo šteti, da privedejo do ene same transakcije.
- (6) Za ohranitev učinkovitega in preglednega delovanja finančnih trgov ali upravljanja z javnim dolgom je treba s področja uporabe davka na finančne transakcije izključiti nekatere subjekte, če ti opravljajo naloge, ki same po sebi niso obravnavane kot trgovinska dejavnost, ampak kot dejavnost, ki omogoča trgovanje ali ki ščiti upravljanje z javnim dolgom. Vendar bi za subjekte, izključene posebej zaradi njihove osrednje vloge za delovanje finančnih trgov ali upravljanje z javnim dolgom, morala veljati pravila, ki zagotavljajo ustrezno plačevanje davka davčnim organom in preverjanje plačevanja.
- (7) Obdavčenje finančnih transakcij ne bi smelo negativno vplivati na možnosti refinanciranja finančnih institucij in držav, prav tako pa ne na monetarne politike na splošno. Zato se davek na finančne transakcije ne bi smel uporabljati za transakcije z Evropsko centralno banko, Evropskim instrumentom za finančno stabilnost, Evropskim mehanizmom za stabilnost, Evropsko unijo, kadar ta opravlja funkcijo upravljanja s svojimi sredstvi, plačilnobilančnimi posojili in podobnimi dejavnostmi, in centralnimi bankami držav članic.
- (8) Z izjemo sklepanja pogodb na izvedene finančne instrumente ali pomembnih sprememb teh pogodb, bi bilo treba trgovanje na primarnih trgih in transakcije, ki so pomembne za državljanke in podjetja, kot so sklepanje zavarovalnih pogodb, najemanje stanovanjskih kreditov, posojila za nakup ali plačilne storitve, izključiti s področja uporabe davka na finančne transakcije, da se ne ogrozi zbiranje kapitala s strani družb in vlad ter se preprečijo učinki na gospodinjstva.
- (9) Določbe Direktive Sveta 2008/7/ES z dne 12. februarja 2008 o posrednih davkih na zbiranje kapitala⁴ se še naprej v celoti uporabljajo. Člen 5(1)(e) in (2) navedene direktive je relevanten za področje, ki ga zajema ta direktiva, in ob upoštevanju člena 6(1)(a) navedene direktive prepoveduje kakršnokoli obdavčenje transakcij, navedenih v njenih določbah. Za transakcije, v zvezi s katerimi Direktiva 2008/7/ES prepoveduje ali bi lahko prepovedovala obdavčenje, se zato davek na finančne transakcije ne bi smel uporabljati. Ne glede na obseg, v katerem Direktiva 2008/7/ES prepoveduje obdavčenje izdaje delnic ali enot kolektivnih naložbenih podjetij, vprašanja davčne nevtralnosti zahtevajo enotno obravnavanje izdaj vseh teh podjetij. Vendar odkup tako izdanih delnic in enot nima značilnosti transakcije na primarnem trgu in bi zato moral biti obdavčljiv.

⁴ UL L 46, 21.2.2008, str. 11.

- (10) Obračunavanje in davčno osnovo bi bilo treba uskladiti, da se prepreči izkrivljanje na notranjem trgu.
- (11) Trenutka obračunavanja se ne bi smelo neupravičeno odložiti in bi se moral ujemati s trenutkom, ko se izvede finančna transakcija.
- (12) Za čim preprostejšo določitev davčne osnove, da se omejijo stroški za podjetja in davčne uprave, bi bilo treba v primeru finančnih transakcij, ki niso povezane s pogodbami na izvedene finančne instrumente, običajno upoštevati nadomestilo, zagotovljeno v okviru transakcije. Kadar nadomestilo ni zagotovljeno ali je nižje od tržne cene, bi se tržna cena morala obravnavati kot ustrezen odraz vrednosti transakcije. Enako bi bilo treba zaradi preprostega izračuna pri nakupu/prodaji, prenosu, izmenjavi, sklenitvi pogodb na izvedene finančne instrumente ali pomembni spremembi teh poslov uporabiti nominalni znesek, naveden v pogodbi.
- (13) Zaradi enake obravnave bi se enotna davčna stopnja morala uporabljati v vsaki kategoriji transakcij, torej pri trgovanju s finančnimi instrumenti, ki niso izvedeni finančni instrumenti, ter pomembnih spremembah zadevnih poslov na eni strani in nakupu/prodaji, prenosu, izmenjavi, sklenitvi pogodb na izvedene in finančne instrumente ter pomembni spremembi teh poslov na drugi.
- (14) Da se obdavčitev določi zlasti za sam finančni sektor in ne za državljane in ker finančne institucije izvedejo veliko večino transakcij na finančnih trgih, bi se moral davek uporabljati za navedene institucije ne glede na to, ali trgujejo v svojem imenu, v imenu drugih oseb, za lasten račun ali za račun drugih oseb.
- (15) Zaradi visoke mobilnosti finančnih transakcij in za zmanjšanje možnega izogibanja plačilu davka bi se moral davek na finančne transakcije uporabljati na podlagi načela stalnega prebivališča/sedeža. Za dodatno zmanjšanje tveganja selitev transakcij bi bilo treba, čeprav se bo zaradi enostavnejše uporabe ohranilo enotno sklicevanje na „ustanovitev“, to načelo dopolniti z elementi načela izdaje. Tako bi se pri transakcijah z nekaterimi finančnimi instrumenti za vključene osebe moralo šteti, da so ustanovljene v sodelujoči državi članici, v kateri je bil instrument izdan.
- (16) Najmanjše davčne stopnje bi bilo treba določiti na dovolj visoki ravni, da se izpolni cilj uskladitve skupnega davka na finančne transakcije. Hkrati morajo biti dovolj nizke, da se zmanjša tveganje za selitev.
- (17) Preprečiti bi bilo treba, da je katera koli stran v eni sami transakciji obdavčena več kot enkrat. Kadar finančna institucija deluje v imenu ali za račun druge finančne institucije, bi zato samo druga finančna institucija morala biti zavezana plačilu davka na finančne transakcije.
- (18) Da se lahko davek na finančne transakcije odmeri natančno in pravočasno, bi bilo treba od sodelujočih držav članic zahtevati, da sprejmejo potrebne ukrepe.
- (19) Da se preprečijo davčne goljufije in utaje, bi bilo treba od sodelujočih držav članic zahtevati, da sprejmejo potrebne ukrepe.
- (20) Da se preprečijo izogibanje davkom in zlorabe na področju davkov prek umetnih shem, je treba določiti splošen predpis o preprečevanju zlorab. Treba bi bilo dodati specifično pravilo, osnovano na istih načelih, da bi se obravnavali posebni problemi, povezani s potrdili o deponiranju in podobnimi vrednostnimi papirji.

- (21) Da bi se omogočilo sprejetje podrobnejših pravil na nekaterih tehničnih področjih v zvezi z obveznostmi glede registracije, obračunavanja, poročanja in drugimi obveznostmi, katerih cilj je zagotoviti, da je davek na finančne transakcije, plačljiv davčnim organom, dejansko plačan, in po potrebi njihova pravočasna prilagoditev, bi bilo treba v zvezi z določanjem potrebnih ukrepov Komisijo pooblastiti za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, tudi na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti pravočasno in ustrezno predložitev pomembnih dokumentov Svetu.
- (22) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te direktive na področju pobiranja davka v sodelujočih državah članicah bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi se morala izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije⁵.
- (23) Ker bodo udeleženci na trgu potrebovali nekaj časa, da se prilagodijo novim pravilom, bi bilo treba zagotoviti ustrezno obdobje med sprejetjem nacionalnih pravil, potrebnih za izpolnjevanje zahtev te direktive, in uporabo teh pravil.
- (24) Ker cilja te direktive, in sicer uskladitve bistvenih značilnosti davka na finančne transakcije v sodelujočih državah članicah na ravni Unije, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se ta cilj zaradi izboljšanja pravnega delovanja enotnega trga lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz istega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Poglavje I

Vsebina in opredelitev pojmov

Člen 1 *Vsebina*

1. Ta direktiva izvaja okrepljeno sodelovanje, odobreno s Sklepom 2013/52/EU, z določitvijo ukrepov za usklajeni davek na finančne transakcije.
2. Sodelujoče države članice davek na finančne transakcije obračunavajo v skladu s to direktivo.

Člen 2 *Opredelitev pojmov*

1. V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

⁵ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

- (1) „sodelujoča država članica“ pomeni državo članico, ki v trenutku nastanka obveznosti obračuna davka na finančne transakcije v skladu s to direktivo sodeluje pri okrepljenem sodelovanju na področju davka na finančne transakcije na podlagi Sklepa 2013/52/EU ali na podlagi sklepa, sprejetega v skladu z drugim ali tretjim pododstavkom člena 331(1) PDEU;
- (2) „finančna transakcija“ pomeni:
 - (a) nakup in prodajo finančnega instrumenta pred pobotom ali poravnavo;
 - (b) prenos pravice do razpolaganja s finančnim instrumentom med subjekti skupine kot lastnik in drugo enakovredno dejavnost, ki vključuje prenos tveganja v zvezi s finančnim instrumentom, v primerih, ki niso zajeti v točki (a);
 - (c) sklenitev pogodbe na izvedene finančne instrumente pred pobotom ali poravnavo;
 - (d) izmenjavo finančnih instrumentov;
 - (e) pogodbo o začasni prodaji, pogodbo o začasnem nakupu, pogodbo o posoji vrednostnih papirjev in pogodbo o izposoji vrednostnih papirjev;
- (3) „finančni instrumenti“ pomenijo finančne instrumente, kot so opredeljeni v oddelku C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁶, in strukturirane produkte;
- (4) „pogodba na izvedene finančne instrumente“ pomeni finančni instrument, kot je opredeljen v točkah (4) do (10) oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, kakor se uporabljajo v členih 38 in 39 Uredbe Komisije (ES) št. 1287/2006⁷;
- (5) „pogodba o začasni prodaji“ in „pogodba o začasnem nakupu“ pomeni posel, kot je opredeljen v členu 3(1)(m) Direktive 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁸;
- (6) „pogodba o posoji vrednostnih papirjev“ in „pogodba o izposoji vrednostnih papirjev“ pomeni posel iz člena 3 Direktive 2006/49/ES;
- (7) „strukturirani produkt“ pomeni vrednostne papirje, s katerimi se trguje, ali druge finančne instrumente, ki so na voljo z listinjenjem v skladu s členom 4(36) Direktive 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁹, ali z enakovrednimi transakcijami, ki vključujejo prenos tveganj, razen kreditnega tveganja;
- (8) „finančna institucija“ pomeni:
 - (a) investicijsko podjetje, kot je opredeljeno v členu 4(1)(1) Direktive 2004/39/ES;
 - (b) reguliran trg, kot je opredeljen v členu 4(1)(14) Direktive 2004/39/ES, in katero koli mesto ali platformo za organizirano trgovanje;
 - (c) kreditno institucijo, kot je opredeljena v členu 4(1) Direktive 2006/48/ES;

⁶ UL L 145, 30.4.2004, str. 1.

⁷ UL L 241, 2.9.2006, str. 1.

⁸ UL L 177, 30.6.2006, str. 201.

⁹ UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

- (d) zavarovalnico in pozavarovalnico, kot sta opredeljeni v členu 13 Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁰;
- (e) kolektivni naložbeni podjem za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), kot je opredeljen v členu 1(2) Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹¹, in družbo za upravljanje, kot je opredeljena v členu 2(1)(b) Direktive 2009/65/ES;
- (f) pokojninski sklad ali institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje, kot je opredeljena v členu 6(a) Direktive 2003/41/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹², naložbenega upravitelja takšnega sklada ali institucije;
- (g) alternativni investicijski sklad (AIS) in upravitelja alternativnega investicijskega sklada (UAIS), kot sta opredeljena v členu 4 Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹³;
- (h) subjekt s posebnim namenom pri listinjenju, kot je opredeljen v členu 4(44) Direktive 2006/48/ES;
- (i) namensko družbo, kot je opredeljena v členu 13(26) Direktive 2009/138/ES;
- (j) katero koli drugo podjetje, institucijo, organ ali osebo, ki izvaja eno ali več naslednjih dejavnosti, če povprečna letna vrednost njihovih finančnih transakcij predstavlja več kot petdeset odstotkov njihovih skupnih povprečnih čistih letnih prihodkov od prodaje, kot so opredeljeni v členu 28 Direktive Sveta 78/660/EGS¹⁴:
 - (i) dejavnosti iz točk 1, 2, 3 in 6 Priloge I k Direktivi 2006/48/ES;
 - (ii) trgovanje za lasten račun ali v imenu strank v zvezi s katerim koli finančnim instrumentom;
 - (iii) pridobivanje deležev v podjetjih;
 - (iv) udeležba v finančnih instrumentih ali njihova izdaja;
 - (v) zagotavljanje storitev v zvezi z dejavnostmi iz točke (iv);
- (9) „centralna nasprotna stranka“ pomeni CNS, kot je opredeljena v členu 2(1) Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁵;
- (10) „pobot“ (netting) ima pomen, kot je opredeljen v členu 2(k) Direktive 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁶;
- (11) „finančni instrument iz oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES in strukturirani produkti, izdani na ozemlju sodelujoče države članice“ pomeni finančni instrument, ki ga izda oseba z registriranim sedežem oziroma, v primeru fizične osebe, s stalnim

¹⁰ UL L 335, 17.12.2009, str. 1.
¹¹ UL L 302, 17.11.2009, str. 32.
¹² UL L 235, 23.9.2003, str. 10.
¹³ UL L 174, 1.7.2011, str. 1.
¹⁴ UL L 222, 14.8.1978, str. 11.
¹⁵ UL L 201, 27.7.2012, str. 1.
¹⁶ UL L 166, 11.6.1998, str. 45.

prebivališčem ali običajnim prebivališčem, če njenega stalnega prebivališča ni mogoče določiti, v navedeni državi članici;

- (12) „nominalni znesek“ pomeni temeljni nominalni znesek ali znesek, s katerim se izračunajo izvršena plačila za določeno pogodbo na izvedene finančne instrumente.
2. Za vse posle iz točk (a), (b), (c) in (e) odstavka 1(2) se šteje, da privedejo do ene same finančne transakcije. Za vsako izmenjavo iz točke (d) istega odstavka se šteje, da privede do dveh finančnih transakcij. Za vsako pomembno spremembo poslov iz točk (a) do (e) odstavka 1(2) se šteje, da je nov posel, ki je iste vrste kot prvotni posel. Sprememba šteje kot pomembna zlasti, če vključuje nadomestitev vsaj ene stranke, če se predmet ali okvir posla, vključno s časovnim okvirom, ali dogovorjeno nadomestilo spremenijo ali če bi bil za prvotni posel odmerjen višji davek, če bi bil sklenjen v skladu s spremenjenimi pogoji.
3. Za namene točke (8)(j) odstavka 1:
- (a) povprečna letna vrednost iz navedene točke se izračuna za obdobje zadnjih treh koledarskih let ali za krajše obdobje, če je obdobje pretekle dejavnosti krajše od treh let;
 - (b) vrednost vsake transakcije iz člena 6 je znesek davčne osnove, kot je opredeljena v navedenem členu;
 - (c) vrednost vsake transakcije iz člena 7 znaša deset odstotkov davčne osnove, kot je opredeljena v navedenem členu;
 - (d) če povprečna letna vrednost finančnih transakcij v dveh zaporednih koledarskih letih ne preseže petdeset odstotkov skupnih povprečnih čistih letnih prihodkov od prodaje, kot so opredeljeni v členu 28 Direktive 78/660/EGS, so zadevno podjetje, institucija, organ ali oseba upravičeni, da se na njihovo zahtevo obravnavajo, kot da niso oziroma niso več finančna institucija.

Poglavje II

Področje uporabe skupnega sistema davka na finančne transakcije

Člen 3

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za vse finančne transakcije, če je vsaj ena stranka v transakciji ustanovljena na ozemlju sodelujoče države članice ter je finančna institucija, ustanovljena na ozemlju sodelujoče države članice, stranka v transakciji, ki deluje za svoj račun ali za račun druge osebe ali deluje v imenu stranke v transakciji.
2. Ta direktiva se, z izjemo odstavkov 3 in 4 člena 10 ter odstavkov 1 do 4 člena 11, ne uporablja za naslednje subjekte:
- (a) centralne nasprotne stranke, kadar opravljajo funkcijo centralne nasprotne stranke;
 - (b) centralne registre vrednostnih papirjev in mednarodne centralne registre vrednostnih papirjev, kadar izvajajo funkcijo centralnega registra vrednostnih papirjev ali mednarodnega centralnega registra vrednostnih papirjev;

- (c) države članice, vključno z javnimi organi, ki jim je bila zaupana naloga upravljanja z javnim dolgom, kadar opravljajo to nalogo.
3. Če subjekt ni zavezan plačilu davka v skladu z odstavkom 2, to ne preprečuje obdavčenja njegove nasprotne stranke.
4. Ta direktiva se ne uporablja za naslednje transakcije:
- (a) transakcije na primarnih trgih iz člena 5(c) Uredbe (ES) št. 1287/2006, vključno z dejavnostjo odkupa in naknadne razporeditve finančnih instrumentov v okviru njihove izdaje;
 - (b) transakcije s centralnimi bankami držav članic;
 - (c) transakcije z Evropsko centralno banko;
 - (d) transakcije z Evropskim instrumentom za finančno stabilnost in Evropskim mehanizmom za stabilnost, transakcije z Evropsko unijo v zvezi s finančno pomočjo, zagotovljeno v skladu s členom 143 PDEU, in s finančno pomočjo, zagotovljeno v skladu s členom 122(2) PDEU, ter transakcije z Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo v zvezi z upravljanjem z njenimi sredstvi;
 - (e) brez poseganja v točki (c) in (d) transakcije z Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo za atomsko energijo, Evropsko investicijsko banko in organi, ki jih je ustanovila Evropska unija ali Evropska skupnost za atomsko energijo in za katere velja Protokol o privilegijih in imunitetah Evropske unije, v okviru omejitev in pogojev Protokola, sporazumov o glavnem sedežu ali vseh drugih sporazumov, sklenjenih za potrebe izvajanja Protokola;
 - (f) transakcije z mednarodnimi organizacijami in organi, ki niso navedeni v členih (c), (d) in (e) in jih kot take priznavajo javni organi države gostiteljice, v mejah in pod pogoji, ki jih določajo mednarodne konvencije o ustanovitvi organov ali sporazumi o glavnem sedežu;
 - (g) transakcije, izvedene v okviru dejavnosti prestrukturiranja iz člena 4 Direktive Sveta 2008/7/ES¹⁷.

Člen 4 *Ustanovitev*

1. V tej direktivi se šteje, da je finančna institucija ustanovljena na ozemlju sodelujoče države članice, kadar je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:
- (a) ima dovoljenje organov navedene države članice za takšno delovanje pri transakcijah, na katere se dovoljenje nanaša;
 - (b) ima dovoljenje ali je drugače upravičena do poslovanja iz tujine, kot finančna institucija, glede na ozemlje navedene države članice v zvezi s transakcijami, ki jih zajema takšno dovoljenje ali pravica;

¹⁷ UL L 46, 21.2.2008, str. 11.

- (c) ima registrirani sedež v navedeni državi članici;
 - (d) v navedeni državi članici ima stalno prebivališče ali običajno prebivališče, če njenega stalnega prebivališča ni mogoče določiti;
 - (e) v navedeni državi članici ima podružnico za transakcije, ki jih izvaja ta podružnica;
 - (f) je stranka, ki deluje za lasten račun ali za račun druge osebe ali deluje v imenu stranke v transakciji, v finančni transakciji z drugo finančno institucijo, ustanovljeno v navedeni državi članici v skladu s točkami (a), (b), (c), (d) ali (e), ali s stranko, ustanovljeno na ozemlju navedene države članice, ki ni finančna institucija;
 - (g) je stranka, ki deluje za lasten račun ali za račun druge osebe ali deluje v imenu stranke v transakciji, v finančni transakciji s strukturiranim produktom ali z enim od finančnih instrumentov iz oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, izdanim na ozemlju navedene države članice, z izjemo instrumentov iz točk (4) do (10) navedenega oddelka, s katerimi se ne trguje na platformi za organizirano trgovanje.
2. Za osebo, ki ni finančna institucija, se šteje, da je ustanovljena na ozemlju sodelujoče države članice, kadar je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:
- (a) ima registrirani sedež oziroma, v primeru fizične osebe, stalno prebivališče ali običajno prebivališče, če njenega stalnega prebivališča ni mogoče določiti, v navedeni državi članici;
 - (b) v navedeni državi članici ima podružnico za finančne transakcije, ki jih izvaja ta podružnica;
 - (c) je stranka v finančni transakciji s strukturiranim produktom ali z enim od finančnih instrumentov iz oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, izdanim na ozemlju navedene države članice, z izjemo instrumentov iz točk (4) do (10) navedenega oddelka, s katerimi se ne trguje na platformi za organizirano trgovanje.
3. Ne glede na odstavka 1 in 2 se šteje, da finančna institucija ali oseba, ki ni finančna institucija, ni ustanovljena v smislu navedenih odstavkov, če oseba, ki je zavezana plačilu davka na finančne transakcije, dokaže, da ne obstaja povezava med ekonomsko vsebino transakcije in ozemljem katere koli sodelujoče države članice.
4. Če je izpolnjen več kot en pogoj s seznamov v odstavkih 1 in 2, se za opredelitev sodelujoče države članice ustanovitve upošteva po vrsti prvi izpolnjeni pogoj s seznama.

Poglavje III

Obračunavanje, davčna osnova in stopnje skupnega davka na finančne transakcije

Člen 5

Obračunavanje davka na finančne transakcije

1. Obveznost obračuna davka na finančne transakcije za vsako finančno transakcijo nastane, ko se ta izvede.

2. Naknadna odpoved ali popravek finančne transakcije ne vpliva na obračunavanje, razen v primerih napak.

Člen 6

Davčna osnova davka na finančne transakcije v primeru finančnih transakcij, ki niso povezane s pogodbami na izvedene finančne instrumente

1. V primeru finančnih transakcij, ki niso navedene v točki 2(c) člena 2(1) in, v zvezi s pogodbami na izvedene finančne instrumente, v točkah 2(a), 2(b) in 2(d) člena 2(1), je davčna osnova vse, kar sestavlja plačano ali dolgovano nadomestilo v zameno za prenos od nasprotne stranke ali tretje stranke.
2. Ne glede na odstavek 1 je v primerih iz navedenega odstavka davčna osnova tržna cena, določena ob nastanku obveznosti obračuna davka na finančne transakcije:
 - (a) kadar je nadomestilo nižje od tržne cene;
 - (b) v primerih iz točke 2(b) člena 2(1).
3. V odstavku 2 je tržna cena celoten znesek, ki bi se plačal kot nadomestilo za zadevni finančni instrument pri transakciji med neodvisnimi in nepovezanimi strankami.

Člen 7

Davčna osnova v primeru finančnih transakcij v zvezi s pogodbami na izvedene finančne instrumente

V primeru finančnih transakcij, ki niso navedene v točki 2(c) člena 2(1) in, v zvezi s pogodbami na izvedene finančne instrumente, v točkah 2(a), 2(b) in 2(d) člena 2(1), je davčna osnova davka na finančne transakcije nominalna vrednost, navedena v pogodbi na izvedene finančne instrumente v trenutku finančne transakcije.

Kadar je določena več kot ena nominalna vrednost, se za določitev davčne osnove uporabi najvišji znesek.

Člen 8

Skupne določbe o davčni osnovi

Za namene členov 6 ali 7 se, če je znesek, pomemben za določitev davčne osnove, v celoti ali delno izražen v valuti, ki ni valuta države članice obdavčitve, kot menjalni tečaj uporabi zadnji zabeleženi prodajni tečaj ob nastanku obveznosti obračuna davka na finančne transakcije na najbolj reprezentativnem deviznem trgu v zadevni sodelujoči državi članici ali menjalni tečaj, ki ga ta sodelujoča država članica v skladu z lastnimi pravili določi s sklicevanjem na ta trg.

Člen 9

Uporaba, struktura in raven stopenj

1. Sodelujoča država članica uporabi stopnje davka na finančne transakcije, ki veljajo ob nastanku obveznosti obračuna davka.
2. Vsaka sodelujoča država članica stopnje določi kot odstotek davčne osnove.

Te stopnje niso nižje od:

- (a) 0,1 % za finančne transakcije iz člena 6;
 - (b) 0,01 % za finančne transakcije iz člena 7.
3. Sodelujoče države članice uporabijo enako stopnjo za vse finančne transakcije, ki spadajo v isto kategorijo v skladu s točkama (a) in (b) odstavka 2.

Poglavje IV

Plačilo skupnega davka na finančne transakcije, povezane obveznosti ter preprečevanje davčnih utaj, izogibanja davkom in zlorab na področju davkov

Člen 10

Oseba, zavezana plačilu davka na finančne transakcije davčnim organom

1. Glede na vsako finančno transakcijo davek na finančne transakcije plača vsaka finančna institucija, ki izpolnjuje katerega koli od naslednjih pogojev:
- (a) je stranka v transakciji in deluje za lasten račun ali za račun druge osebe,
 - (b) deluje v imenu stranke v transakciji;
 - (c) transakcija je bila izvedena na njen račun.

Davek na finančne transakcije se plača davčnim organom sodelujoče države članice, na katere ozemlju se šteje, da je finančna institucija ustanovljena.

2. Če finančna institucija deluje v imenu ali za račun druge finančne institucije, je samo druga finančna institucija zavezana plačilu davka na finančne transakcije.
3. Če dolgovani davek ni bil plačan v roku, določenem v členu 11(5), je vsaka stranka v transakciji, vključno z osebami, ki niso finančne institucije, solidarno odgovorna za plačilo davka, ki ga je finančna institucija dolžna plačati na transakcijo.
4. Sodelujoče države članice lahko določijo, da je namesto oseb, ki so zavezane plačilu davka na finančne transakcije iz odstavkov 1, 2 in 3 tega člena, za plačilo davka solidarno odgovorna druga oseba.

Člen 11

Določbe v zvezi z roki za plačilo davka na finančne transakcije, obveznostmi za zagotavljanje plačila in preverjanjem plačila

1. Sodelujoče države članice določijo obveznosti registracije, obračunavanja in poročanja ter druge obveznosti za zagotavljanje, da se davek na finančne transakcije davčnim organom dejansko plačuje.
2. Komisija lahko v skladu s členom 16 sprejme delegirane akte, s katerimi se opredelijo ukrepi, ki jih v skladu z odstavkom 1 sprejmejo sodelujoče države članice.

3. Sodelujoče države članice sprejmejo ukrepe, ki zagotavljajo, da vsaka oseba, zavezana plačilu davka na finančne transakcije, davčnim organom predloži obračun, ki zajema vse informacije, potrebne za izračun davka na finančne transakcije, ki ga je treba obračunati v obdobju enega meseca, vključno s skupno vrednostjo transakcij, obdavčenih po vsaki stopnji.

Obračun davka na finančne transakcije se predloži do desetega dne v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem je nastala obveznost obračuna davka na finančne transakcije.

4. Sodelujoče države članice zagotovijo, da finančne institucije zadevne podatke v zvezi z vsemi finančnimi transakcijami, ki so jih izvedle v svojem imenu ali v imenu druge osebe, za lasten račun ali za račun druge osebe, hranijo najmanj pet let in da so podatki na voljo davčnim organom.

Pri opredelitvi navedene obveznosti po potrebi upoštevajo obveznosti, ki so jih že naložile finančnim institucijam glede na člen 25(2) Direktive 2004/39/ES.

5. Sodelujoče države članice zagotovijo, da se dolgovan davek na finančne transakcije plačuje na račune, ki jih določijo sodelujoče države članice, v naslednjih časovnih točkah:
 - (a) v trenutku nastanka obveznosti obračuna davka, če se transakcija izvede elektronsko;
 - (b) v treh delovnih dneh od trenutka nastanka obveznosti obračuna davka v vseh drugih primerih.

Komisija lahko sprejme izvedbene akte, ki določajo enotne metode za pobiranje dolgovanega davka na finančne transakcije. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 18(2).

6. Sodelujoče države članice zagotovijo, da davčni organi preverjajo, ali je bil davek pravilno plačan.

Člen 12

Preprečevanje goljufij in utaj

Sodelujoče države članice sprejmejo ukrepe za preprečevanje davčnih goljufij in davčnih utaj.

Člen 13

Splošni predpis o preprečevanju zlorab

1. Umetna ureditev ali umeten niz ureditev, ki sta vzpostavljena z bistvenim namenom izogibanja obdavčenju in privedeta do davčnih ugodnosti, se ne upoštevata. Sodelujoče države članice te ureditve za davčne namene obravnavajo glede na njihovo ekonomsko vsebino.
2. Za namene odstavka 1 ureditev pomeni vsako transakcijo, shemo, ukrep, posel, sporazum, odobritev, dogovor, obljubo, obvezo ali dogodek. Ureditev lahko obsega več kot en korak ali del.

3. Za namene odstavka 1 sta ureditev ali niz ureditev umetna, kadar nimata komercialne vsebine. Pri določanju, ali sta ureditev ali niz ureditev umetna, sodelujoče države članice zlasti upoštevajo, ali vključujeta eno od naslednjih situacij:
 - (a) pravne značilnosti posameznih korakov, iz katerih je sestavljena ureditev, niso skladne s pravno vsebino celotne ureditve;
 - (b) ureditev ali niz ureditev se izvajata na način, ki običajno ne bi bil uporabljen pri razumnem poslovnem ravnanju;
 - (c) ureditev ali niz ureditev vključujeta elemente, ki se izenačujejo ali izključujejo;
 - (d) izpeljane transakcije so krožne;
 - (e) ureditev ali niz ureditev privedeta do pomembnih davčnih ugodnosti, vendar se te ne odražajo v poslovnih tveganjih davkoplačevalca ali njegovih denarnih tokovih.
4. Za namene odstavka 1 je namen ureditve ali niza ureditev izogibanje obdavčenju, kadar sta, ne glede na subjektivne namene davkoplačevalca, v nasprotju s ciljem, duhom in namenom davčnih predpisov, ki bi jih bilo sicer treba spoštovati.
5. Za namene odstavka 1 namen velja za bistven, kadar se vsak drug namen, ki je ali bi bil lahko pripisan ureditvi ali nizu ureditev, zdi kvečjemu zanemarljiv ob upoštevanju vseh okoliščin primera.
6. Pri ugotavljanju, ali sta ureditev ali niz ureditev privedla do davčnih ugodnosti iz odstavka 1, sodelujoče države članice znesek davka, ki bi ga ob upoštevanju zadevnih ureditev moral plačati davkoplačevalec, primerjajo z zneskom, ki bi ga isti davkoplačevalec dolgoval v istih okoliščinah, če teh ureditev ne bi bilo.

Člen 14

Zlorabe v primeru potrdil o deponiranju in podobnih vrednostnih papirjev

1. Brez poseganja v člen 13 se potrdilo o deponiranju ali podoben vrednostni papir, izdana z bistvenim namenom izogibanja davku na transakcije z osnovnim vrednostnimi papirjem, izdanim v sodelujoči državi članici, štejeta kot izdana v navedeni državi članici, če bi v nasprotnem primeru nastala davčna ugodnost.
2. Za namene odstavka 1 se uporabljajo odstavki 4, 5 in 6 člena 13.
3. Pri uporabi odstavka 1 se upošteva obseg, v katerem je trgovanje s potrdilom o deponiranju ali podobnim vrednostnim papirjem nadomestilo trgovanje z osnovnim vrednostnim papirjem. Če je do tega prišlo v pomembnem obsegu, mora oseba, zavezana plačilu davka na finančne transakcije, dokazati, da potrdilo o deponiranju ali podoben vrednostni papir nista bila izdana z bistvenim namenom izogibanja davku na transakcije z osnovnim vrednostnim papirjem.

Poglavje V

Končne določbe

Člen 15

Drugi davki na finančne transakcije

Sodelujoče države članice ne ohranijo ali uvedejo drugih davkov na finančne transakcije, razen davka na finančne transakcije iz te direktive ali davka na dodano vrednost iz Direktive Sveta 2006/112/ES¹⁸.

Člen 16

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se na Komisijo prenese pod pogoji iz tega člena.
2. Pooblastilo iz člena 11(2) se prenese za nedoločen čas od datuma iz člena 19.
3. Svet lahko kadar koli prekliče prenos pooblastila iz člena 11(2). S sklepom o preklicu pooblastila preneha veljati pooblastilo iz navedenega sklepa. Preklic začne veljati dan po objavi sklepa v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši datum, ki je v njem naveden. Na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov ne vpliva.
4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem uradno obvesti Svet.
5. Delegirani akti, sprejeti v skladu s členoma 11(2), začnejo veljati le, če Svet temu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila o navedenem aktu ne nasprotuje ali če pred iztekom navedenega roka Svet uradno obvesti Komisijo, da ne namerava nasprotovati sprejetju akta. Ta rok se na pobudo Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 17

Obveščanje Evropskega parlamenta

Komisija Evropski parlament obvesti o delegiranih aktih, ki jih sprejme Komisija, o kakršnem koli nasprotovanju delegiranim aktom ali o preklicu pooblastila s strani Sveta.

Člen 18

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

¹⁸ UL L 347, 11.12.2006, str. 1.

Člen 19
Klavzula o pregledu

Komisija vsakih pet let in prvič do 31. decembra 2016 Svetu predloži poročilo o uporabi te direktive in, kjer je primerno, predlog.

V navedenem poročilu Komisija vsaj preuči vpliv davka na finančne transakcije na pravilno delovanje notranjega trga, finančnih trgov in realnega gospodarstva ter upošteva napredek na področju obdavčevanja finančnega sektorja na mednarodni ravni.

Člen 20
Prenos

1. Sodelujoče države članice najpozneje do 30. septembra 2013 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Besedila navedenih predpisov takoj sporočijo Komisiji.

Navedeni predpisi se začnejo uporabljati s 1. januarjem 2014.

Sodelujoče države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Sodelujoče države članice določijo način sklicevanja.

2. Sodelujoče države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 21
Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 22
Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na sodelujoče države članice.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik

PRILOGA

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

Direktiva Sveta o izvajanju okrepljenega sodelovanja na področju davka na finančne transakcije

1.2. Zadevna področja v strukturi ABM/ABB

14 05 Davčna politika

1.3. Vrsta predloga/pobude

Predlog se nanaša na **nov ukrep**.

1.4. Cilji

1.4.1. Večletni strateški cilj Komisije, ki naj bi bil dosežen s predlogom

Finančna stabilnost

1.4.2. Posamezni cilji in zadevne dejavnosti v okviru ABM/ABB

Posamezni cilj št. 3

Razvoj novih davčnih pobud in ukrepov za podporo ciljem politike EU

Zadevne dejavnosti v strukturi ABM/ABB

Naslov 14 Obdavčitev in carinska unija; ABB 05 Davčna politika

1.4.3. Pričakovani rezultati in posledice

Preprečevanje razdrobljenosti notranjega trga finančnih storitev glede na to, da se sprejema vedno več neusklajenih nacionalnih davčnih ukrepov.

Zagotovitev, da finančne institucije prevzamejo ustrezen in pomemben del stroškov zaradi nedavne krize, in zagotovitev pravične obdavčitve zadevnega sektorja glede na druge sektorje.

Oblikovanje ustreznih odvratilnih ukrepov za transakcije, ki ne povečujejo blaginje ali učinkovitosti finančnih trgov, in dopolnitev regulativnih ukrepov, namenjenih preprečevanju prihodnjih kriz.

1.5. Utemeljitev predloga/pobude

1.5.1. Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno

Prispevati k skupnemu cilju stabilnosti v EU po finančni krizi.

1.5.2. *Dodana vrednost ukrepanja EU*

Razdrobljenost finančnih trgov po različnih dejavnostih in državah je mogoče preprečiti ter zagotoviti enako obravnavo finančnih institucij v EU in s tem pravilno delovanje notranjega trga le z ukrepanjem na ravni EU, po potrebi prek okrepljenega sodelovanja.

1.5.3. *Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti*

Uvedba široko zastavljenega davka na finančne transakcije na nacionalni ravni za doseganje treh navedenih ciljev brez resnega vpliva na selitev se je pokazala za skoraj neizvedljivo (primer Švedske).

1.5.4. *Skladnost in možnosti sinergij z drugimi zadevnimi instrumenti*

Davki so del globalnega okvira za reševanje. Obračunavanje davka na finančne transakcije bi olajšalo prizadevanja za proračunsko konsolidacijo v državah članicah. Poleg tega je Komisija predlagala, da se del prejemkov iz naslova davka na finančne transakcije uporabi kot vir lastnih sredstev v prihodnosti – če bi se ta sredstva uporabila za financiranje proračuna EU, bi se nacionalni prispevki sodelujočih držav članic, ki temeljijo na BND, zmanjšali.

1.6. **Trajanje ukrepa in finančnih posledic**

Časovno **neomejen predlog**

1.7. **Načrtovani načini upravljanja**

Ni relevantno.

2. **UKREPI UPRAVLJANJA**

2.1. **Pravila o spremljanju in poročanju**

Sodelujoče države članice morajo sprejeti ustrezne ukrepe, da se davek na finančne transakcije natančno in pravočasno odmeri, kar vključuje ukrepe za preverjanje.

Ustrezne ukrepe za zagotovitev plačila davka ter spremljanje in preverjanje pravilnega plačila določijo sodelujoče države članice.

2.2. **Upravljavski in kontrolni sistem**

2.2.1. *Ugotovljena tveganja*

1. Zamude pri prenosu direktive na ravni sodelujočih držav članic
2. Tveganje davčnih utaj, izogibanja davkom in zlorab na področju davkov
3. Tveganje selitev

2.2.2. *Načrtovani načini kontrole*

Člen 11 Direktive vključuje posebne določbe v zvezi s preprečevanjem davčnih utaj, izogibanja

davkom in zlorab na področju davkov: delegirane akte in upravno sodelovanje v davčnih zadevah.

Tveganje selitev se obravnava z izbiro ustreznega sklopa davčnih stopenj in široko opredelitvijo davčne osnove.

2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

Navedite obstoječe ali načrtovane preprečevalne in zaščitne ukrepe.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice

- Obstoječe odhodkovne proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic.

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	številka [poimenovanje.....]]	dif./nedif. (1)	držav Efte ²	držav kandidat ³	tretjih držav	po členu 18(1)(aa) finančne uredbe
	[XX YY YY YY]	dif./ nedif.	DA/NE	DA/NE	DA/NE	DA/NE

- Zahtevane nove proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic.

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	številka [poimenovanje.....]]	dif./ nedif.	držav Efte	držav kandidat	tretjih držav	po členu 18(1)(aa) finančne uredbe
	[XX YY YY YY]		DA/NE	DA/NE	DA/NE	DA/NE

3.2. Ocenjene posledice za odhodke

3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odhodke

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega	Številka	[poimenovanje.....]
---------------------	----------	---------------------

¹ Dif. = diferencirana sredstva / nedif. = nediferencirana sredstva.

² Efta: Evropsko združenje za prosto trgovino.

³ Države kandidatke in po potrebi potencialne države kandidatke z Zahodnega Balkana.

finančnega okvira		
--------------------------	--	--

GD za <.....>			Leto N ⁴	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	...vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)			SKUPAJ
• Odobritve za poslovanje										
Številka proračunske vrstice	obveznosti	(1)								
	plačila	(2)								
Številka proračunske vrstice	obveznosti	(1a)								
	plačila	(2a)								
Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov ⁵										
Številka proračunske vrstice		(3)								
Odobritve za GD za <.....> SKUPAJ	obveznosti	=1+1a +3	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.
	plačila	=2+2a +3	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.

• Odobritve za poslovanje SKUPAJ	obveznosti	(4)	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.
	plačila	(5)	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.
• Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ										
Odobritve iz RAZDELKA <....> večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	=4+ 6	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.
	plačila	=5+ 6	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.

Če ima predlog/pobuda posledice za več razdelkov:

• Odobritve za poslovanje SKUPAJ	obveznosti	(4)								
	plačila	(5)								
• Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ										
Odobritve	obveznosti	=4+ 6	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.

⁴ Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude.

⁵ Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

iz RAZDELKOV od 1 do 4 večletnega finančnega okvira SKUPAJ (referenčni znesek)	plačila	=5+ 6	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.
---	---------	-------	------	------	------	------	------	------	------	------

Razdelek večletnega finančnega okvira	5	„Upravni odhodki“
--	----------	-------------------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto 2013	Leto 2014	Leto 2015	Leto 2016	Od leta 2017 naprej
GD za TAXUD					
• Človeški viri	0,254	0,762	0,762	0,762	0,762
• Drugi upravni odhodki	0,040	0,036	0,036	0,036	0,036
GD za TAXUD SKUPAJ	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

Odobritve iz RAZDELKA 5 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	(obveznosti skupaj = plačila skupaj)	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798
---	--------------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto 2013	Leto 2014	Leto 2015	Leto 2016	Od leta 2017 naprej	
Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 5 večletnega finančnega okvira SKUPAJ						
	obveznosti	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798
	plačila	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

3.2.2. Ocenjene posledice za odobritve za poslovanje

- **X** Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za poslovanje.

3.2.3. Ocenjene posledice za odobritve za upravne zadeve

3.2.3.1. Povzetek

- **X** Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za upravne zadeve, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto 2013	Leto 2014	Leto 2015	Leto 2016	Od leta 2017 naprej

RAZDELEK 5 večletnega finančnega okvira					
Človeški viri	0,254	0,762	0,762	0,762	0,762
Drugi upravni odhodki	0,040	0,036	0,036	0,036	0,036
Seštevek za RAZDELEK 5 večletnega finančnega okvira	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

Odobritve zunaj RAZDELKA 5⁶ večletnega finančnega okvira					
Človeški viri					
Drugi upravni odhodki					
Seštevek za odobritve zunaj RAZDELKA 5 večletnega finančnega okvira	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.	n.r.

SKUPAJ	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798
---------------	-------	-------	-------	-------	-------

3.2.3.2. Ocenjene potrebe po človeških virih

- **X** Za predlog/pobudo so potrebni človeški viri, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

⁶ Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

ocena, izražena v celih številkah (ali na največ eno decimalno mesto natančno)

	Leto 2013	Leto 2014	Leto 2015	Leto 2016	Od leta 2017 naprej
• Kadrovski načrt (za uradnike in začasno osebje)					
14 01 01 01 (sedež in predstavništva Komisije)	0,254	0,762	0,762	0,762	0,762
14 01 01 02 (delegacije)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
14 01 05 01 (posredne raziskave)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
10 01 05 01 (neposredne raziskave)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
• Zunanji sodelavci (v ekvivalentu polnega delovnega časa: EPDČ)⁷					
14 01 02 01 (PU, ZU, NNS iz „splošnih sredstev“)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
14 01 02 02 (PU, ZU, MSD, LU in NNS na delegacijah)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
XX 01 04 yy⁸	– na sedežu ⁹	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
	– na delegacijah	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
XX 01 05 02 (PU, ZU, NNS za posredne raziskave)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
10 01 05 02 (PU, ZU, NNS za neposredne raziskave)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Druge proračunske vrstice (navedite)					
SKUPAJ	0.254	0.762	0.762	0.762	0.762

14 je zadevno področje ali naslov.

Potrebe po človeških virih se krijejo z osebjem GD, dodeljenim za upravljanje tega ukrepa in/ali prerazporejenim znotraj GD, po potrebi z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v okviru postopka letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

Opis nalog:

Uradniki in začasni uslužbenci	Sedanja razporeditev osebja v GD TAXUD ne upošteva v celoti vprašanja glede skupnega sistema davka na finančne transakcije, zato bo potrebna notranja prerazporeditev. Glavne naloge dodeljenih uradnikov bodo: priprava tehničnih podrobnosti o praktičnem delovanju davka za pomoč pri pogajalskem postopku, spremljanje nadaljnega izvajanja, priprava pravnih razlag in delovnih dokumentov, prispevek k delegiranim aktom, med drugim glede določb za preprečevanje izogibanja davkom/zlorab na področju davkov, priprava postopkov za ugotavljanje kršitev, če je ustrezno, itd.
--------------------------------	--

3.2.4. Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom

- **X** Predlog/pobuda je v skladu z veljavnim večletnim finančnim okvirom.

3.2.5. Udeležba tretjih oseb pri financiranju

- V predlogu/pobudi ni načrtovano sofinanciranje tretjih oseb.

⁷ PU = pogodbeni uslužbenec; ZU = začasni uslužbenec; MSD = mladi strokovnjak na delegaciji; LU = lokalni uslužbenec; NNS = napoteni nacionalni strokovnjak.

⁸ V okviru zgornje meje za zunanje sodelavce iz odobritev za poslovanje (prej vrstice BA).

⁹ Zlasti za strukturna sklada, Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja (EKSRP) in Evropski sklad za ribištvo (ESR).

3.3. Ocenjene posledice za prihodke

- **X** Predlog/pobuda nima finančnih posledic za prihodke. Vendar, če bi se del prejemkov iz naslova davka na finančne transakcije uporabil kot vir lastnih sredstev, s čimer bi zmanjšala preostala sredstva, temelječa na BND, ki jih prispevajo sodelujoče države članice, bi to vplivalo na sestavo virov prihodkov.